

כיצד חלבו ח"כ פסח גרופר ומנכ"ל היקבים אוסטשינסקי את אגודת הכורמים, ולקחו טובות-הנאה לעצמם, לקרובי מישפחה ולתומכיהם

ה חל בשנת 1974 היה מנכ"ל אגודת הכורמים, אלייקים אוסטשינסקי, מר שך כל שנה בעצמו 15 אלף דולר מחברת הבת של אגודת הכורמים בניו-יורק, כרמל ויין. משיכות אלה נמשכו עד שנת 1977. למעשה, הן החלו קודם לכן, ובשנת 1974 שקדמו לשנת 1974 הוא משך 34 אלף דולר. סך-כל המשיכות בשש השנים היה 92.3 אלף דולר.

משיכות אלה נוספו על המשיכות ב- מזומנים שמשך לעצמו בניו-יורק, בסכום מים של אלפי דולר כל שנה.

כאשר ניסו חברי ועדת-הביקורת לבדוק לשם מה נמשכו 92.3 אלף דולר אלה, מצאו כי בתיקי חברת כרמל ויין בניו-יורק מצוי העתק של הוראה של אגודת הכורמים, המורה לשלם לאוסטשינסקי, שהוא גם נשיא החברה האמריקאית, את הסכומים האמורים.

כאשר מצאה ועדת-הביקורת את המקור במימכי החברה בראשון-לציון, גילתה כי המקור אינו דומה להעתק, ואינו מורה כלל לשלם את הסכום האמור, או כל סכום דומה.

אוסטשינסקי נשאל לשם מה משך את הכסף ומען תחילה כי ה' דבר נועד לקידום עיסקי החברה. אחרי לחצים סיפר כי בכסף שיחד ככל שנה את הניספח המיסחרי של שגרירות שוודיה בארצות-הכי רית, וזה גרם לרכישות יינות כי שוודיה מתוצרת האגודה.

כולם מושכים

דולרים

א היו לו כל הוכחות להסבר זה, רי חברי ועדת-הביקורת יכלו רק לציין ל-

ח"כ גרופר (משמאל) ובן-דודו, משה יהודה גרופר 400 דולר בלונדון, מיתקן חדש בויכרון

על השבון הבריו

יון בקבוקים לשנה. כיוון שכל בקבוק (המשך בעמוד 50)

עליידי המנכ"ל כהוצאות ביקור מישלחת הנהלת-הייקבים בלונדון.

● אוסטשינסקי עצמו משך לעצמו ב- לונדון, בשנים האחרונות, סכומים במטבע זר העולים על 7000 דולר, נוף על משי- כות בניו-יורק.

● גם בניו-יורק הורה אוסטשינסקי ל- שלם לקרוביו יותר מ-1000 דולר. נוסף על כך הורה לשלם 4000 דולר לסטודנט הישראלי רון אקרמן, הלומד בקליפורניה. כל נסיונות ועדת-הביקורת לברר למה שולמו הכספים עלו בתוהו. אקרמן הוא נכדו של הפרדסן אריה מכנס, והוריו הם שכנים של אוסטשינסקי.

הפסד

בבקבוקים

ע יסקה גדולה אחרת, שאין מימצאי ועדת-הביקורת נותנים לה הסבר, על- תה לאגודת-הכורמים הפסד של יותר מ- 200 מיליון לירות.

ב-1971 פתח מיפעל טמפו, של המשקיע משה ברנשטיין, מיפעל לייצור בקבוק חד-פעמי בירוחם. הצרכן העיקרי היה, למור בן, מיפעל המשקאות של טמפו, אולם ה- דבר הפעיל רק חלק מיכולת-הייצור של המיפעל. המיפעל עמד לפני התמוטטות כלכלית, ואז נחלק אוסטשינסקי, בעידוד פינחס ספיר המנוח, להצלת טמפו.

אגודת-הכורמים צרכה אז כשלושה מיל-

תית, וקשה לראות את הקשר שבין ה- ניספח המיסחרי של שוודיה בארצות-הברית לבין החברה בסטוקהולם.

מימצאים אלה לא נכללו בדין-וחשבון של ועדת-הביקורת מסיבות שונות, כשם שהוועדה לא כללה בו מימצאים מדהימים רבים.

כך, למשל, פורסם בהרחבה כיצד קיבל חברי-הכנסת פסח גרופר כ-1000 דולר מחברת כרמל ויין, בנסיעתו לארצות-הברית, אולם לא פורסמו העובדות הבאות לגבי חלוקה בלתי-חוקית של כספי האגודה:

● בן-דודו של פסח גרופר, משה יהודי דה גרופר, שלט בסניף זיכרון-יעקב של האגודה (בבחירות האחרונות הוא הובס, יחד עם שאר תומכי גרופר, שאיבד את השליטה במועצת-הכורמים).

גרופר זה קיבל, בעת נסיעה ל- לונדון, יותר מ-400 דולר מפניה האגודה בלונדון.

● אותו משה יהודה גרופר תיקן את עגלת-הבציר שלו בייקב של זיכרון-יעקב בשנת 1976. התיקון עלה אז 3500 לירות, אולם השבון לא חוייב בהוצאות. רק במחצית 1979, כאשר ועדת-הביקורת היתה בעיצומה של הביקורת, הוכנס החיוב ל- כרטיסו של בן-דודו.

● בשנת 1975/76 נסעו ללונדון בנו- תיו של אוסטשינסקי, דפנה כותן ורותי ברקאי. הן משכו יותר מ-500 דולר מקר- פת האגודה בלונדון, והוצאות אלה גרשו-

עצמם. כי היינות הנמכרים לשוודיה נמכ- רים לחברת-מכירות שהיא בבעלות ממשל-

מנכ"ל חדש נחשון הפירוסומאי התחתן עם הבת

יו"ר הנהגה קרניאל הקופה הקטנה נסגרה